

Uchwała Nr XLVIII/718/2006
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 29 czerwca 2006 roku

w sprawie nadania nazw ulic na terenie miasta Kalisza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Nadaje się nazwę **ul. Ks. Wacława Blizińskiego** projektowanej drodze, będącej ciągiem komunikacyjnym od ul. Stanisława Wojciechowskiego do projektowanego placu, znajdującego się przed nieruchomością przeznaczoną pod budowę kościoła, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały.
2. Nadaje się nazwę **ul. Ks. Stanisława Piotrowskiego** projektowanej drodze, będącej ciągiem komunikacyjnym od projektowanego placu, znajdującego się przed nieruchomością przeznaczoną pod budowę kościoła, do ul. Armii Krajowej, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały.
3. Nadaje się nazwę **ul. Ks. Henryka Kaczorowskiego** projektowanej drodze, będącej łukiem spinającym wyżej wymienione ulice, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 3 do uchwały.
4. Nadaje się nazwę **ul. Armii Krajowej** projektowanej drodze, będącej przedłużeniem istniejącej ul. Armii Krajowej od skrzyżowania z ul. Marii Skłodowskiej-Curie w kierunku Placu Bohaterów Westerplatte, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 4 do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kalisza.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie
do uchwały Nr XLVIII/718/2006
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 29 czerwca 2006 roku

w sprawie nadania nazw ulic na terenie miasta Kalisza.

1. Dla upamiętnienia zasług wybitnego działacza społecznego i politycznego, twórcy tzw. wzorowej wsi Lisków nadaje się nazwę „ul. Ks. Wacława Blizińskiego” jednej z ulic na terenie miasta Kalisza.

Ks. Wacław Bliziński urodził się 28.VII.1870 r. w Warszawie w drobnomieszczańskiej rodzinie pochodzenia szlacheckiego. Po ukończeniu III Gimnazjum w Warszawie, wstąpił w 1887 r. do Seminarium Duchownego we Włocławku. 30.XI.1882 r. został wyświęcony na księdza i skierowany na wikariat do Cieszcina. W VIII 1893 r. został wikariuszem katedry i urzędnikiem Konsystorza Generalnego we Włocławku: początkowo pełnił funkcje archiwisty i ekspozytora, a od 1896 r. sekretarza. Od 10.V.1894 był również prefektem w 2-letniej Włocławskiej Miejskiej Szkole Realnej (z rzemieślniczą specjalizacją).

Ze względów zdrowotnych mianowano go w 1899 proboszczem parafii w Liskowie. Czerpiąc inspiracje z Ewangelii i encykliki Leona XIII „Rerum Novarum”, działając w myśl swojej dewizy „przychylić parafianom nieba i chleba”, w ciągu 39 lat pracy stworzył w Liskowie kompleks organizacji spółdzielczych, oświatowych i kulturalnych, których celem było zaspokojenie potrzeb materialno-duchowych jego mieszkańców. Był jednym z prekursorów społecznego zaangażowania duchowieństwa w Królestwie Polskim na wsi, a jego osiągnięcia sprawiły, że jest przedstawiany w historiografii jako czołowy przedstawiciel katolicyzmu społecznego.

Równocześnie ks. Bliziński piastował szereg funkcji o charakterze społecznym i samorządowym. Aktywnie działał w kaliskich organizacjach rolniczych.

Za całokształt pracy społecznej władze RP odznaczyły Go Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Honorowały Go również władze kościelne: był między innymi członkiem Komitetu Centralnego Diecezji Włocławskiej ds. religijno-społecznych oraz kanonikiem kapituły kaliskiej – honorowym i gremialnym, prałatem-kustoszem, prałatem domowym papieża Piusa XI.

Po wybuchu II wojny światowej ukrywał się w sierocińcu w Chotomowie k. Warszawy i razem z nim został ewakuowany jesienią 1944 r. do Częstochowy, gdzie zmarł 21.X.1944 r.; tam też tymczasowo został pochowany. Ciało zgodnie z Jego wolą sprowadzono 14.IX.1947 r. do Liskowa. W świetle powyższych faktów nadanie nazwy ulicy imieniem „Ks. Wacława Blizińskiego” wydaje się w pełni uzasadnione.

2. Dla podkreślenia wyjątkowo ofiarnej i wszechstronnej posługi kapłańskiej i społecznej dla Kalisza i jego mieszkańców nadaje się nazwę „Ks. Stanisława Piotrowskiego” jednej z ulic miasta Kalisza.

Ks. Stanisław Piotrowski urodził się na Podlasiu 1 listopada 1912r.

Po wstąpieniu do Włocławskiego Seminarium Duchownego został wyświęcony na kapłana 17 grudnia 1938r. i rozpoczął pracę jako prefekt szkół włocławskich. Wędrowkę wojenną rozpoczął jako kapelan 14 Pułku Piechoty z Włocławka, dalej przez Warszawę, Żyrardów, Łódź, Czernikowo aż po obozy koncentracyjne w Stutthofie i Elblągu, których był więźniem. Po zawierusze wojennej powrócił do macierzystej diecezji we Włocławku poświęcając dalsze życie posłudze duchownej, spełniając się na wielu płaszczyznach. W roku 1971 został oddelegowany przez władze kościelne do Kalisza gdzie objął obowiązki proboszcza w parafii św. Mikołaja. Krótco po objęciu parafii powołał do życia organizację „Rodzinę Rodzin”, która zajmowała się problematyką rodzinną oraz wspierała Księdza w organizowaniu takich akcji duszpasterskich jak półkolonie i kolonie dla dzieci, wyjazdy oazowe oraz przedszkole prowadzone w Domu Katolickim. Był założycielem i dyrektorem Uniwersytetu Ludowego w Kaliszu,

podnoszącego nie tylko kulturę i wiedzę ogólną słuchaczy, lecz dającego szerokie możliwości uzyskania umiejętności zawodowych. Był animatorem wielu imprez kulturalnych w parafii i mieście takich jak coroczne Dni Kultury Chrześcijańskiej, na których można było spotkać wielu wykładowców uniwersyteckich z różnych miast Polski czy spektakle w Kaliskim Centrum Kultury i Sztuki. Po przejściu na emeryturę zamieszkał – na własne życzenie – w skromnym mieszkaniu, którego większą część przeznaczył na stołówkę dla najuboższych. Działała ona przez kilka lat i był czas, że wydawała ponad 300 posiłków dziennie.

Ksiądz Piotrowski przez 10 lat angażował się w prace Komisji Duszpasterskiej episkopatu Polski, Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu oraz Podkomisji Duszpasterstwa Duszpasterzy. Kilka lat redagował „Ład Boży” we Włocławku i do końca drukował w tym periodyku swoje przemyślenia. Pasję literacką ujawnił w cyklu publikacji, wydanych własnym nakładem, dotyczących problemów historycznych, duszpasterskich i teologicznych. Przeżycia wojenne opisał w książce „Zerwane okowy”. Był człowiekiem skromnym, gorącym patriotą, wielkim przyjacielem młodzieży, rozdającym się wszystkim, którzy potrzebowali jego pomocy lub rady.

Nieprzeciętne zasługi śp. ks. Stanisława Piotrowskiego dla naszego miasta, a przede wszystkim mieszkańców, Rada Miejska dostrzegła jeszcze za jego życia, nadając tytuł „Zasłużony dla Miasta Kalisza”. Jego zasługi doceniły władze kościelne obdarzając Go kolejnymi zaszczytami i godnościami. Po latach doceniły Księdza również władze państwowe honorując m.in. Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Walecznych oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

W świetle powyższych faktów nadanie nazwy ulicy imieniem „Ks. Stanisława Piotrowskiego” wydaje się w pełni uzasadnione.

3. Dla upamiętnienia zasług wybitnej postaci - polskiego męczennika z czasów II wojny światowej, ogłoszonego Błogosławionym przez papieża Jana Pawła II nadaje się nazwę „ul. Ks. Henryka Kaczorowskiego” jednej z ulic na terenie miasta Kalisza.

Ks. Henryk Kaczorowski urodził się 10.VII.1888 r. w Bierzwiennej k. Koła jako syn urzędnika. Szkołę powszechną kończył w Kłodawie. Ojciec w trosce o Jego wykształcenie przeniósł się z rodziną do Noskowa, a Henryk Kaczorowski rozpoczął naukę w gimnazjum kaliskim. Prywatnie dodatkowo uczył się historii i literatury polskiej. W 1902 r. wraz z rodzicami przeniósł się na stałe do Kalisza. W 1908 r. wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku, a od 1913 r. naukę kontynuował w Akademii Duchownej w Petersburgu, gdzie 13.VI.1914 r. otrzymał święcenia.

Wybuch I wojny światowej zastał Go w Kaliszu, gdzie pełnił obowiązki kapelana szpitala. Przerwane studia podjął w 1918 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1922 r. uzyskał doktorat z teologii.

Powrócił do Włocławka i wykładał teologię moralną w Seminarium Duchownym. Utrzymywał liczne kontakty z krajowymi ośrodkami teologicznymi, a także uczestniczył w międzynarodowych zjazdach naukowych w Niemczech, Francji, Szwajcarii, Włoszech, Czechach, redagował „Ateneum Kapłańskie”. W latach 1928-39 pełnił funkcję rektora seminarium.

W 1930 r. obdarzono Go godnością kanonika kapituły katedralnej, a w 1939 r. prałata papieskiego.

Po wybuchu II wojny światowej 7.XI.1939 r. został aresztowany i osadzony w więzieniu we Włocławku, a następnie w obozach przejściowych: Łąd n. Wartą, Inowrocław, Berlin. Do Dachau trafił 25.IV.1941 r. Otrzymał numer obozowy 24547 i przydział do 28 baraku (izba 4).

Poniósł śmierć 6.V.1942 r. w komorze gazowej w okolicach Linzu, gdzie trafił wraz z innymi więźniami w tzw. transporcie inwalidzkim.

Beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II w Warszawie 13.VI.1999 r. wśród 108 polskich męczenników z czasów II wojny światowej.

W świetle powyższych faktów nadanie nazwy ulicy imieniem „Ks. Henryka Kaczorowskiego” wydaje się w pełni uzasadnione.

4. Dla odcinka drogi, od skrzyżowania z ul. Marii Skłodowskiej-Curie w kierunku Placu Bohaterów Westerplatte, stanowiącego przedłużenie istniejącej ul. Armii Krajowej nadaje się również nazwę ul. Armii Krajowej.
Kontynuacja istniejącej nazwy na dalszym odcinku tej ulicy wprowadzi ład przestrzenny w nazewnictwie ulic na tym terenie oraz ułatwi orientację przy przewidywanym rozwoju budownictwa wielorodzinnego wzdłuż tej ulicy.

Podjęcie obecnie niniejszej uchwały podyktowane jest koniecznością ustalenia adresu dla inwestycji polegającej na budowie wielorodzinnego budynku mieszkalnego usytuowanego u zbiegu projektowanych ulic, dla której złożono w tutejszym urzędzie stosowną dokumentację o wydanie pozwolenia na budowę.

